

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/32/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8107224569
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8107224569.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: COOP JEDNOTA Prešov, spotrebné družstvo so sídlom v Prešove, Konštantínova 3 proti žalovanému: Obec Lipníky, o zaplatenie sumy 46 471,48 Eur s prísl., o odvolaniach účastníkov proti uzneseniu Okresného súdu Prešov zo dňa 16. 07. 2014, č. k. 16C/299/2007-396 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 02. 09. 2014, č. k. 16C/299/2007-424 a uzneseniu Okresného súdu Prešov zo dňa 26. 09. 2014, č. k. 16C/299/2007-435 takto jednohlasne

rozhodol:

Mení uznesenie Okresného súdu Prešov zo dňa 16.7.2014 č.k. 16C 299/2007-396 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 2.9.2014 č.k. 16C/299/2007-424 vo výroku o trovách konania žalovaného tak, že žalovanému sa priznáva náhrada trov konania pozostávajúca z trov právneho zastúpenia vo výške 1 864,57 Eur a žalobca je povinný ju zaplatiť Advokátskej kancelárii Advokát Pirč, s.r.o. so sídlom v Košiciach, na ul. Kpt. Nálepku č. 17 do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Mení uznesenie Okresného súdu Prešov zo dňa 16.7.2014 č.k. 16C 299/2007-396 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 2.9.2014 č.k. 16C/299/2007- 424 vo výroku o trovách konania žalobcu tak, že žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania pozostávajúca z trov právneho zastúpenia vo výške 9 673,33 Eur a z iných trov vo výške 3 085,37 Eur a žalovaný je povinný ju zaplatiť Advokátskej kancelárii Vaľo a Partners s.r.o. so sídlom v Prešove, na ul. Konštantínovej č. 3 do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Mení uznesenie Okresného súdu Prešov zo dňa 26.9.2014 č.k. 16C 299/2007 -435 tak, že návrh na opravu rozsudku zamieta.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania odvolacieho.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa uznesením zo dňa 16. 07. 2014, č. k. 16C/299/2007-396 v spojení s opravným uznesením zo dňa 02. 09. 2014, č. k. 16C/299/2007-424 uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy právneho zastúpenia vo výške 1 555,56 Eur a trovy predchádzajúceho právneho zastúpenia vo výške 588,03 Eur. Zároveň žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 13 446,31 Eur, náhradu za súdne poplatky vo výške 2 788 Eur a náhradu preddavku za znalecké dokazovanie vo výške 258,91 Eur.

Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že žalobca sa podanou žalobou domáhal pôvodne určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. V priebehu konania podaním zo dňa 28. 04. 2004 doplnil svoju žalobu o ďalší petit a žiadal, aby žalovaný bol zaviazaný na zaplatenie sumy 1 703 000 Sk žalobcovi s príslušným úrokom z omeškania. Konanie o určenie vlastníckeho práva bolo zastavené uznesením zo dňa 26. 02. 2007 a nárok na zaplatenie sumy 1 703 000 Sk s príslušenstvom bol vylúčený na samostatné konanie. Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 04. 06. 2012, č. k. 16C/299/2007-254

v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 28. 02. 2013, č. k. 10Co/97/2012-305 bolo žalovanému uložené zaplatiť žalobcovi istinu 46 471,48 Eur s 11 % úrokom z omeškania od 30. 04. 2004 do zaplatenia. Čo do zvyšku žaloba žalobcu bola zamietnutá.

O trovách konania vo vzťahu k zastavenému konaniu o určenie vlastníckeho práva bolo rozhodnuté v súlade s ust. § 146 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Nakoľko k späťvzatiu žaloby v tejto časti došlo z dôvodov spočívajúcich v konaní žalobcu, žalobca bol zaviazaný na náhradu trov konania žalovanému vo výške 2 143,59 Eur. Tieto trovy pozostávajú z trov právneho zastúpenia v sume 1 555,56 Eur a z trov predchádzajúceho právneho zastúpenia v sume 588,03 Eur.

Pri nároku na zaplatenie sumy 1 703 000 Sk s príslušenstvom sa vychádzalo pri rozhodovaní o trovách z ust. § 142 ods. 3 O. s. p., podľa ktorého aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu. V takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia. Ohľadne tohto nároku jeho výška závisela od znaleckého dokazovania. Základom pre výpočet náhrady trov konania tvoriacich trovy právneho zastúpenia bola tak suma 46 471,81 Eur. Z titulu trov právneho zastúpenia bola žalobcovi priznaná náhrada trov v celkovej výške 13 446,31 Eur pozostávajúca z odmeny právneho zástupcu za 29 úkonov právnej služby v sume 11 052,93 Eur, z režijných paušálov za úkony právnej služby vo výške 152,33 Eur a zo sumy 2 241,05 Eur tvoriacej 20 % DPH. Za úkony označené ako predloženie dôkazov zo dňa 08. 10. 1996, návrh na prerušenie konania zo dňa 14. 03. 1997, splnenie výzvy súdu zo dňa 11. 05. 2000, návrh na dokazovanie zo dňa 22. 02. 2007, splnenie výzvy súdu zo dňa 29. 05. 2008, stanovisko k znaleckému posudku zo dňa 31. 10. 2008, stanovisko k vznesenej kompenzačnej námietke zo dňa 03. 06. 2009, splnenie výzvy zo dňa 28. 08. 2009, splnenie výzvy súdu zo dňa 03. 03. 2011 a stanovisko k vyjadreniu zo dňa 30. 04. 2012, náhrada trov právneho zastúpenia priznaná nebola, nakoľko tieto úkony neobsahujú žiadnu právnu analýzu a nespĺňajú charakter úkonu právnej služby. Ďalej nebola priznaná ani náhrada trov právneho zastúpenia za účasť na pojednávaniach 31. 03. 2010, 28. 04. 2010, 11. 04. 2012 a 21. 05. 2012, a to preto, lebo tieto termíny pojednávania boli zrušené, o čom účastníci vedomosť mali a právny zástupca žalobcu sa k týmto pojednávaniam ani neustanovil. Čo sa týka súdnych poplatkov zaplatených žalobcom, z týchto bola žalobcovi priznaná náhrada len za súdny poplatok zo žaloby na zaplatenie sumy 56 529,24 Eur s prísl., avšak iba vo výške 2 788 Eur, nakoľko v tejto časti mal žalobca len čiastočný úspech. Náhrada za zaplatený súdny poplatok zo žaloby na určenie vlastníckeho práva žalobcovi priznaná nebola, nakoľko v tejto časti žalobca vzal žalobu späť a konanie muselo byť zastavené. Žalobcovi bola priznaná i suma 258,91 Eur (7 800 Sk) vyplatená znalcovi z preddavku zloženého zo strany žalobcu na trovy znaleckého dokazovania.

Proti tomuto uzneseniu v spojení s opravným uznesením podali v zákonom stanovenej lehote odvolania obaja účastníci.

Žalobca navrhol uznesenie zrušiť a vec vrátiť na nové rozhodnutie. Alternatívne požadoval uznesenie zmeniť tak, aby žalovaný bol zaviazaný na zaplatenie trov právneho zastúpenia vo výške 22 116,11 Eur, náhrady za súdne poplatky vo výške 4 483 Eur a náhrady za znalecké dokazovanie vo výške 258,91 Eur. Ako dôvod uviedol, že Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 28. 05. 2014 zrušil uznesenie Okresného súdu Prešov zo dňa 27. 05. 2013, č. k. 16C/299/2007-337 a vec vrátil na ďalšie konanie. Toto zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu dodnes nebolo doručené právnomu zástupcovi žalobcu. Žalobca taktiež nemôže súhlasiť s rozhodnutím priznávajúcim žalovanému nárok na čiastočnú náhradu trov konania. Platný Občiansky súdny poriadok nebráni tomu, aby sa žalobca domáhal vydania alternatívneho alebo eventuálneho petitu. Alternatívny petit vyjadruje ochotu žalobcu uspokojiť sa namiesto žiadaného plnenia aj iným plnením, ktoré je žalobca ochotný prijať. Eventuálny petit vyjadruje požiadavku žalobcu uložiť žalovanému povinnosť na nejaké plnenie a pre prípad, že nastane určitý stav, požaduje žalovanému uložiť iné plnenie, napr., ak sa preukáže, že došlo k zničeniu vypožičanej veci, žiada zaplatiť peňažnú náhradu. Alternatívny a eventuálny petit treba odlišovať od podmienky ako hmotnoprávneho inštitútu. Žalobca podaním zo dňa 28. 04. 2004 doplnil svoju žalobu o eventuálny petit, ktorým žiadal zaplatenie sumy 1 703 000 Sk s prísl.. Preto je procesne právne bezvýznamné, či žalobca časť žaloby o určenie vlastníckeho práva zobrať späť alebo nie. Nárok žalovaného na náhradu trov konania je preto neprípustný. Navyše žalovaný v lehote do 3 dní od vyhlásenia rozsudku vo veci si

neuplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. Pri rozhodovaní o trovách sa malo vychádzať iba z ust. § 142 ods. 3 O. s. p., nakoľko rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku.

Zrušenia uznesenia v súlade s ust. § 221 O. s. p. sa domáhal i žalovaný. Pre prípad nesplnenia podmienok na zrušenie uznesenia, ani na jeho potvrdenie, navrhol rozhodnutie zmeniť tak, aby žalovanému bola priznaná náhrada trov konania vo výške 6 046,71 Eur, vrátane DPH. V predchádzajúcich obdobiach už súd prvého stupňa rozhodoval o náhrade trov konania. Podľa odôvodnenia napadnutého uznesenia o odvolaní žalovaného proti rozhodnutiu Okresného súdu Prešov zo dňa 27. 05. 2013 mal rozhodnúť odvolací súd dňa 28. 05. 2014. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu žalovaný neobdržal, čo je v rozpore s ust. § 225 O. s. p.. Podľa ustálenej súdnej praxe ide o takú vadu konania, ktorá zakladá prípustnosť dovolania. Ďalšou vadou napadnutého uznesenia je jeho nepreskúmateľnosť, a teda nemožnosť riadneho bránenia alebo uplatnenia práva žalovaným v konaní. Uznesenie sa javí zmätočné, nekonzistentné, odporuje si po vecnej i právnej stránke. Je značne nelogické, pričom z jeho odôvodnenia nie je zrejmé, akým úvahami sa riadil súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní. Nie je z neho zrejmé, prečo súd prvého stupňa priznal žalovanému náhradu trov právnej služby za obdobie do roku 2007 len za 7 úkonov, ak sa vyjadroval aj k odvolaniam žalobcu proti uzneseniam súvisiacim s týmito trovami a zároveň boli žalobcovi priznané trovy za podanie odvolaní. Nie je zrejmé, prečo žalobcovi za totožné obdobie bola priznaná náhrada trov za úkony právnej služby, o to viac, ak žalobca v konaní o určenie vlastníckeho práva úspech nemal. Súdna prax už dostatočne presvedčivo ustálila, že za postup odnímajúci účastníkovi konania možnosť konať pred súdom, možno označiť aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia rozhodnutia. Obsahom práva na spravodlivé konanie je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany.

Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 212 O. s. p. preskúmal napadnuté uznesenie v spojení s opravným uznesením spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a zistil, že odvolania účastníkov sú len čiastočne opodstatnené.

V danom prípade ako na to správne poukazujú obaja účastníci, uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 28. 05. 2014 došlo k zrušeniu uznesenia Okresného súdu Prešov zo dňa 27. 05. 2013, č. k. 16C/299/2007-337, pričom toto zrušujúce uznesenie účastníkom, resp. ich právnym zástupcom doručené nebolo. V priebehu konania však táto vada spočívajúca v nedoručení zrušujúceho uznesenia bola odstránená a zrušujúce uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28. 05. 2014, č. k. 7Co/87/2014-393 právni zástupcovia účastníkov prevzali, a to dňa 17. 09. 2014 právny zástupca žalobcu a dňa 13. 10. 2014 právny zástupca žalovaného. V čase rozhodovania odvolacím súdom už táto vada odstránená bola, pričom v tejto súvislosti je potrebné poukázať na ust. § 154 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Možnosť primeraného použitia tohto ustanovenia i na uznesenie priamo vyplýva z ust. § 167 ods. 2 O. s. p..

V súvislosti s rozhodovaním o trovách je nepochybné, že žalobca sa pôvodne podanou žalobou domáhal iba určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Až podaním zo dňa 28. 04. 2004 svoju žalobu rozšíril o ďalší nárok na peňažné plnenie, o ktorom sa rozhodlo až po viac ako 6 rokoch uznesením zo dňa 13. 07. 2010 po tom, čo už došlo k zastaveniu konania o určenie vlastníckeho práva, ako aj k čiastočnému zastaveniu konania ohľadne sumy 10 057,75 Eur. Takéto oneskorené rozhodnutie o pripustení ďalšieho petitu nepredstavuje vadu odôvodňujúcu zrušenie rozhodnutia a vrátenia veci na ďalšie konanie.

Aj keď žalobca v podaní zo dňa 28. 04. 2004 nárok na zaplatenie sumy 1 703 000 Sk označil za petit eventuality, i toto jeho podanie sa musí posudzovať podľa jeho obsahu (§ 41 ods. 2 O. s. p.).

Podstatou eventualityho petitu je návrh na prisúdenie jedného nároku (napr. vydanie veci) a ak by toto vydanie nebolo možné, napr. preto, že vec sa zničila alebo stratila, návrh na peňažnú náhradu. V konaní žalobca nepreukázal svoje vlastnícke právo a právo na peňažné plnenie mu nebolo priznané ako náhrada za nemožné vecné plnenie, ale z titulu bezdôvodného obohatenia. Eventualityny petit nie je možné uplatniť spôsobom tak ako to urobil žalobca, ak sa dožadoval jedného nároku a pre prípad, že nebude úspešný, žiadal priznať iný nárok. Nárok na zaplatenie sumy 1 703 000 Sk s prísl. teda nie je eventualitynym petitom, ale samostatným ďalším petitom, čo sa musí prejavovať aj pri rozhodovaní o trovách konania.

Vo veci určenia vlastníckeho práva bolo konanie v dôsledku späťvzatia žaloby zo strany žalobcu zastavené uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 26. 02. 2007, č. k. 17C/17/1996-208. Pri rozhodovaní o trovách konania v časti týkajúcej sa nároku na určenie vlastníckeho práva sa muselo vychádzať z ust. § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p., podľa ktorého, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Týmto účastníkom bol žalobca, ktorý späťvzatím žaloby v tejto časti zavinil zastavenie konania.

Právny zástupca žalovaného v lehote troch pracovných dní počítaných od vyhlásenia rozhodnutia na pojednávaní konanom dňa 26. 02. 2007 písomným podaním zo dňa 27. 02. 2007 došlým súdu dňa 01. 03. 2007 vyčíslil tak svoje trovy právneho zastúpenia, ako aj trovy predchádzajúceho právneho zastúpenia. Z takto vyčíslených trov sa za účelné považovali iba trovy súvisiace so spísaním vyjadrenia zo dňa 18. 03. 1996, s účasťou na pojednávaní dňa 05. 06. 1996, s účasťou na pojednávaní dňa 12. 07. 1996, s účasťou na pojednávaní dňa 09. 09. 1996, so spísaním vyjadrenia k späťvzatiu žaloby zo dňa 30. 01. 2007 a s účasťou na pojednávaní dňa 26. 02. 2007.

Vychádzajúc z hodnoty nehnuteľnosti 1 703 000 Sk základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby predstavovala pri úkonoch vykonaných v roku 1996 podľa ust. § 13 ods. 1 vyhlášky č. 240/1990 Zb. sumu 3 810 Sk a pri úkonoch vykonaných v roku 2007 podľa ust. § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. sumu 15 250 Sk. Odmena za 4 úkony právnej služby vykonané v roku 1996 a za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2007 dosiahla čiastku 45 740 Sk. Po pripočítaní režijného paušálu za 4 úkony právnej služby vykonané v roku 1996 vo výške po 30 Sk/úkon, režijného paušálu za 2 úkony právnej služby vykonané v roku 2007 vo výške po 178 Eur/úkon a náhrady za stratu času stráveného cestou na pojednávanie dňa 26. 02. 2007 v trvaní dvoch polhodín vo výške po 297 Sk za každú polhodinu, celkové trovy právneho zastúpenia dosiahli sumu 46 810 Sk, ktorej po prepočítaní na v súčasnosti platnú menu zodpovedá čiastka 1 553,81 Eur. Po pripočítaní 20 % DPH vo výške 310,76 Eur celkové trovy konania účelne vynaložené žalovaným dosiahli sumu 1 864,57 Eur, na zaplatenie ktorej bol zaviazaný žalobca.

Čo sa týka vyúčtovaných trov konania za odvolanie proti uzneseniu zo dňa 26. 05. 1997 a za prevzatie a prípravu zastúpenia zo dňa 05. 01. 2007, za tieto úkony náhrada trov právneho zastúpenia priznaná byť nemohla. Odvolanie žalovaného zo dňa 26. 05. 1997 smerovalo proti rozhodnutiu zo dňa 18. 04. 1997, č. k. 17C/17/1996-92, ktorým došlo k prerušeniu konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p.. Žalovaný so svojim opravným prostriedkom úspech nemal, nakoľko napadnuté uznesenie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 22. 07. 1998, č. k. 2Co/145/1998-106. Vo vzťahu k úkonu príprava a prevzatie zastúpenia zo dňa 05. 01. 2007 je potrebné dodať, že zmeniť pôvodného zástupcu sa rozhodol v priebehu konania žalovaný, na čo má samozrejme právo, avšak trovy konania s tým súvisiace nemôže znášať žalobca, ktorý sa na ich vzniku nijakým spôsobom nepodieľal.

Pokiaľ ide o trovy konania vzniknuté žalobcovi v súvislosti s ním uplatneným nárokom na peňažné plnenie, pri rozhodovaní o nich sa správne vychádzalo z ust. § 142 ods. 3 O. s. p., nakoľko rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku.

Žalobca v podaní zo dňa 27. 05. 2013 požadoval priznať náhradu trov konania za celkovo 43 úkonov právnej služby (č. l. 326 spisu). Za prvých 11 úkonov právnej služby označených ako prevzatie veci na základe písomného plnomocenstva, spísanie a podanie žaloby zo dňa 16. 02. 1996, predloženie dôkazov a stanovisko k vyjadreniu žalovaného zo dňa 10. 04. 1996, účasť na pojednávaní dňa 05. 06. 1996, účasť na pojednávaní dňa 12. 07. 1996, účasť na pojednávaní dňa 09. 09. 1996, účasť na pojednávaní dňa 02. 10. 1996, predloženie dôkazov zo dňa 08. 10. 1996, návrh na prerušenie konania zo dňa 14. 03. 1997, stanovisko k odvolaniu žalovaného zo dňa 11. 06. 1997 a splnenie výzvy súdu zo dňa 11. 05. 2000 však odmena právnenému zástupcovi žalobcu patriť nemôže. Išlo o úkony vykonané v čase, keď predmetom konania bol iba nárok žalobcu na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Konanie o tomto nároku sa skončilo zastavením konania v dôsledku späťvzatia žaloby zo strany žalobcu. Za takejto situácie je vylúčené priznať za tieto úkony právnej služby žalobcovi náhradu trov konania. Žalobcovi nepatrí ani odmena za účasť na pojednávaní dňa 07. 01. 2007, nakoľko takéto pojednávanie sa vôbec neuskutočnilo. Späťvzatie žaloby zo dňa 22. 01. 2007 (č. l. 153 spisu 17C/17/1996) sa týkalo iba nároku na určenie vlastníckeho práva, a preto za tento úkon, ktorým žalobca zavinil zastavenie konania v tejto časti odmena priznaná byť nemôže. Z tohto istého dôvodu nemohla byť žalobcovi priznaná náhrada

trov konania za spísanie odvolaní zo dňa 11. 04. 2007 a zo dňa 02. 10. 2007. Tieto odvolania smerovali iba proti výroku o trovách konania v zastavenom konaní o uplatnenom nároku na určenie vlastníckeho práva, v ktorom ale žalobca nie je osobou majúcou nárok na náhradu trov konania. V úkone splnenie výzvy zo dňa 27. 05. 2008 (č. I. 23 spisu) právny zástupca žalobcu len presne špecifikoval nehnuteľnosť, ktorej sa má týkať znalecké dokazovanie nariadené vo veci samej. Vykonanie znaleckého dokazovania navrhol právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 04. 02. 2008, preto už na tomto pojednávaní mal presne označiť nehnuteľnosť, ktorej sa má znalecké dokazovanie týkať. V stanovisku k znaleckému posudku zo dňa 29. 10. 2008 (č. I. 59 spisu) je len vyjadrený súhlas so závermi znaleckého posudku vypracovaného v konaní. Podaním zo dňa 27. 08. 2009 (č. I. 183 spisu) označenom ako splnenie výzvy boli predložené len fotokópie súdom žiadaných listinných dôkazov. V podaní zo dňa 02. 03. 2011 (č. I. 224 spisu) žalobca len oznamuje, že medzi účastníkmi prebieha mimosúdne rokovanie. Vyššie uvedené úkony teda nemajú charakter úkonov, za ktoré by patrila náhrada trov právneho zastúpenia. Termíny pojednávaní vytyčené na deň 31. 03. 2010, 28. 04. 2010, 11. 04. 2012 a 21. 05. 2012 boli zrušené, o čom boli účastníci upovedomení a pojednávania v týchto dňoch sa vôbec neuskutočnili. Nadbytočným je i stanovisko k odvolaniu žalovaného zo dňa 13. 04. 2010 (č. I. 208 spisu). Odvolanie žalovaného totiž smerovalo proti uzneseniu Okresného súdu Prešov zo dňa 17. 02. 2010, č. k. 16C/299/2007-201, ktorým bolo rozhodnuté o pripustení zmeny žaloby. Toto rozhodnutie vydal vyšší súdny úradník a keďže išlo o rozhodnutie, proti ktorému odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 písm. f) O. s. p.) podaním odvolania sa uznesenie zo zákona zrušilo. Tento zákonný dôsledok žiadne vyjadrenie žalobcu ovplyvniť nemohlo. Stanovisko žalobcu k vyjadreniu žalovaného zo dňa 30. 04. 2012 (č. I. 244 spisu) vplyv na rozhodnutie vo veci samej nemalo, nakoľko súviselo len s mimosúdnyimi rokovaniami prebiehajúcimi medzi účastníkmi konania. Vo vzťahu k úkonu označenom ako účasť na pojednávaní dňa 27. 05. 2013 je potrebné dodať, že na tomto pojednávaní sa rozhodovalo iba o trovách konania. Uznesenie zo dňa 27. 05. 2013, č. k. 16C/299/2007-337 bolo v dôsledku odvolania žalovaného zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie, pričom žalobcovi by vznikol nárok na náhradu trov právneho zastúpenia i za tento právny úkon len za predpokladu plného alebo aspoň prevažného úspechu v konaní.

Výška základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vychádzajúc z prisúdenej istiny 46 471,48 Eur (1 400 000 Sk), či už podľa ust. § 13 ods. 1 vyhlášky č. 163/2002 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2004 alebo podľa ust. § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01. 01. 2005 do 31. 12. 2008 predstavovala 15 450 Sk. Po 01. 01. 2009 základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby v súlade s ust. § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01. 01. 2009 bola 512,85 Eur.

V súvislosti s konaním o uplatnenom nároku na peňažné plnenie za účelné sa považovali trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 9 673,33 Eur. Táto čiastka pozostáva zo sumy 84 975 Sk, ktorej po prepočte zodpovedá suma 2 820,65 Eur za 5 úkonov právnej služby (rozšírenie žaloby zo dňa 28. 04. 2004, stanovisko zo dňa 20. 02. 2007, návrh na dokazovanie zo dňa 21. 02. 2007, účasť na pojednávaní dňa 26. 02. 2007 a účasť na pojednávaní dňa 04. 02. 2008) vo výške po 15 450 Sk/úkon, za 2 úkony právnej služby (účasť na pojednávaní dňa 27. 11. 2006 a účasť na pojednávaní dňa 10. 01. 2007, ktoré boli odročené bez prejednávania veci) vo výške po 3 862,50 Sk/úkon, zo sumy 5 128,50 Eur za 10 úkonov právnej služby (spresnenie žaloby zo dňa 24. 02. 2009, účasť na pojednávaní dňa 25. 02. 2009, spísanie stanoviska zo dňa 19. 03. 2009, účasť na pojednávaní dňa 30. 03. 2009, spísanie stanoviska z 01. 06. 2009, účasť na pojednávaní dňa 17. 02. 2010, účasť na pojednávaní dňa 06. 10. 2010, účasť na pojednávaní dňa 23. 01. 2012, účasť na pojednávaní dňa 04. 06. 2012 a spísanie stanoviska k odvolaniu zo dňa 17. 09. 2012) vo výške po 512,85 Eur za úkon z režijného paušálu za úkon vykonaný v roku 2004 vo výške 4,51 Eur, z režijného paušálu za úkon vykonaný v roku 2006 vo výške 5,44 Eur, z režijného paušálu za 4 úkony vykonané v roku 2007 vo výške po 5,91 Eur/úkon, z režijného paušálu za úkon vykonaný v roku 2008 vo výške 6,31 Eur, z režijného paušálu za 5 úkonov vykonaných v roku 2009 vo výške po 6,95 Eur/úkon, z režijného paušálu za 2 úkony vykonané v roku 2010 vo výške po 7,21 Eur/úkon, z režijného paušálu za 3 úkony vykonané v roku 2012 vo výške po 7,63 Eur/úkon a zo sumy 1 612,22 Eur tvoriacej 20 % DPH. Z titulu iných trov bola žalobcovi priznaná suma 3 085,37 Eur pozostávajúca z náhrady súdneho poplatku zo žaloby na peňažné plnenie v sume 2 826,46 Eur a zo sumy 258,91 Eur vyplatenej znalcovi z preddavku zloženého zo strany žalobcu. Vo vzťahu k výške súdneho poplatku zo žaloby na peňažné plnenie je potrebné dodať, že v čase rozšírenia žaloby o tento nárok podaním žalobcu zo dňa 28. 04. 2004 výška poplatku predstavovala 5 % z hodnoty sporu. 5 % zo sumy 1 703 000 Sk zodpovedala suma 85 150 Sk, t. j. suma 2 826,46 Eur.

S prihliadnutím na vyššie uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 220 O. s. p. zmenil uznesenie Okresného súdu Prešov zo dňa 16. 07. 2014, č. k. 16C/299/2007-396 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 02. 09. 2014, č. k. 16C/299/2007-424 a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Ďalším rozhodnutím, a to uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 26. 09. 2014, č. k. 16C/299/2007-435 bolo vyhovené návrhu žalobcu na vykonanie opravy rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 04. 06. 2012, č. k. 16C/299/2007-254. V zmysle tejto opravy žalovaný mal povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 46 471,48Eur s 11 % ročným úrokom z omeškania od 30. 04. 2004 do zaplataenia.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý ho navrhol zmeniť tak, aby návrh na opravu rozsudku bol zamietnutý. Poukázal na to, že pre vykonanie opravy výrokovej časti rozsudku neboli splnené podmienky.

Po preskúmaní tohto rozhodnutia odvolacím súdom bolo zistené, že odvolanie žalovaného je opodstatnené.

Ust. § 164 O. s. p. umožňuje súdu kedykoľvek aj bez návrhu opraviť v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. Za takéto chyby možno považovať iba také, ku ktorým došlo len zjavným a okamžitým zlyhaním v duševnej či mechanickej činnosti osoby, za účasti ktorej došlo k vyhláseniu alebo vyhotoveniu rozsudku a ktoré sú každému zjavné. Zrejmosť takej nesprávnosti vyplýva najmä z porovnania výroku rozsudku s jeho odôvodnením, prípadne aj z iných súvislostí. Rozsudok zo dňa 04. 06. 2012 žiadne také chyby v písaní a počítaní a ani iné zrejme nesprávnosti neobsahuje. Týmto rozhodnutím sa žalobcovi priznal úrok z omeškania spôsobom ako to požadoval samotný žaloba. Keďže dôvod na vykonanie opravy rozsudku daný nebol, odvolací súd uznesenie zmenil a návrh žalobcu na vykonanie opravy rozsudku zamietol.

Čo sa týka trov odvolacieho konania tieto žiadnemu z účastníkov priznané neboli. V súvislosti s odvolaniami účastníkov proti uzneseniu Okresného súdu Prešov zo dňa 16. 07. 2014, č. k. 16C/299/2007-396 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 02. 09. 2014, č. k. 16C/299/2007-424 je potrebné dodať, že ani jeden z účastníkov nemal so svojim opravným prostriedkom úspech aspoň v prevyšujúcej časti. Plný úspech mal iba žalovaný so svojim odvolaním smerujúcim proti uzneseniu Okresného súdu Prešov zo dňa 26. 09. 2014, č. k. 16C/299/2007-435. Ohľadne tohto konania si ale náhradu trov neuplatnil, a preto náhrada trov priznaná byť nemohla.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.